

1/19

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி.

திருவண்ணாமலையின் சுண்

திருவடித் தொழும்பருளொருவரான

அ. நடேசமுதலியாரவர்களால்

எஸ்
A. No. 45552
LIBRARY, KOVEL
வந்தாரல்

க. அ. இராமசாமி செட்டியாரவர்களால்,

இரண்டாம் பதிப்பு.

1925.

அவையடக்கம்.

நேரிசை வேண்பா.

முற்றும் பயின்றிறைவன் முதருள்கான் மேலவர்முன்
சுற்றுமிலன் சற்குருசொற் காற்றவதுங்— கற்றவர்கோ
மின்மனிபூண் மான்முன் விறகுசிர சற்குமுன
டன்னினமாக் கையிந்த தால்.

தீம்

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம:

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி.

முகவுரை.

“உடம்பினைப் பேற்ற பயனாவ தோல்வா

முடம்பினு னுத்தமனைக் காண்” — என்ற நம் முதா
பிராட்டியாரின் திருவாக்கியீதியாய், மிக்க மேன்மையுற்ற மகரிசு
வருக்கத்தில் வந்தோரெவரும் எம்முயற்சியினாலேனு மிப்பிறவியி
லேயே, அன்ம சாட்சாங்காரமடைதல் தகுதி யென்பதும், அது
ஈசுவரானுக்கிரகத்தினால்தான் குருகடாட்ச மொன்றினாலேயே
கூடுமென்பதும், சிவர்கள் பக்குவமுற்ற காலத்து ஸ்ரீமத் சச்சிதா
நந்த பாப்ரஹ்ம வர்த்துவே கருணையின் மிகையால் ஸ்ரீ மெஞ்
ஞான தேசிக வடிவடைதிறநென்பதும் மேலவர் பலருமுணர்ந்த
விடயமாம்.

ஸ்ரீ சற்குருவின் திருவருளடைதற்கான மார்க்கங்கள் பல
வற்றுளும் ஆரியனின் திருவடி கமலங்களிற் சுந்த மனத்துடன்
பாமாலைகளைச் சூட்டுவது மிக வெளிதாம். இவ்வகையிலேற்பட்ட
தூற்களிலேதொன்றும்.

இந்நூல் குருதோத்திர ரூபமாக விருப்பினும் வேதசாரமான
ஆரிய விஷயங்கள் பல இதிலடங்கியிருத்தலாலும், பாக்கள் இனிய
செந்தமிழாலும் எளிய நடையிலும் அனமயப்பெற்றிருத்தலாலும்,
இதைக்கண்ட வெனக்கூடுதலுற்ற பெருமகிழ்ச்சியாலும், ஸ்ரீ மகரிஷி
களின் பக்தர்களில் யானு மொருவனுனதாலும் இந்நூல் பக்தரனை
வருக்கும் பயனொது யானிதை அச்சிபற்றி வெளிப்படுத்தினே
னென்பது உண்மை.

கருணையங்கடலான ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகளின்
சரிதம் நூலாசிரியராலேயே சுருக்கமாக நூலாசிரியர்தான் கூறப்
பட்டிருத்தலால் இங்குரைப்பது மிகையாம்.

இந்தூலில்வருங் கீர்த்தனைகள் சென்னையிலிருந்த வீணை இராகவப்பாவின் திருக்குமாரரும் தற்போது திருப்பாதிரிப்புலியூரைச்சேர்ந்த புதுப்பாளையத்தில் வசிப்பவருமான வீணை வித்வான் பழனிமத் வெங்கடவரதப்பா அவர்களாற் பார்வையிடப்பெற்றவை.

1924-ம் ஆத்தில் என்னால் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட இதன் முதற் பதிப்பின் பிரதிகள் வெகு சீக்கிரத்திலேயே கிணவாகிவிட்டமைகண்ட பலரின் வேண்டுகோளின்மேல் இவ்விரண்டாம்பதிப்புப் பிரதிகள் அச்சிபற்றப்பட்டன.

அனந்தபரம் }
1-6-25.

இங்ஙனம்,
அடியார்க்கடியேன்
K. A. Ramaswamy.

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிரமபீடம்.

சம்பக்கிரி ஸ்ரீமத் அச்சதாநந்த சுவாமிகள் மரபிற்சூரிய சதனபுரி
ஸ்ரீமத் இராமச்சந்திர குரு சுவாமிகளின் மானவர் குளப்பாக்கம்
ஸ்ரீமத் ஆ. கேசவலு நாயுடு அவர்களியற்றிய

ஆசிரியப்பா.

உலகெலா முதலிய மோம்பியு மொடுக்கிய
மலகிலா வளைத்துயிர்க் ககம்புற மாகியு
மறிவதற் காகா வருவமா யாய்ந்துயர்
பொறிவழிக் கடங்கிப் புலியுள பற்பல
சமயமெய் திடுபல சகளா பங்களா
பமையரின் றுதியு மந்தமு மில்லா
வொருபெரும் பொருளா பொளிருமெய்ச் சோதி
யருளொடு மன்புமிக் கணைந்துயி ருய்வதற்
கிரங்கியோ ராறறி வெய்தியு மம்மவோ!
கிரங்குரு திலரெனத் திருவுளம் ககிந்தம்
குள்ளிருந் தூற்றெடுத் தொழுநுந் கருணையால்
வள்ளிருந் காளடர் மன்பதை திருத்துவான்
றுணினைந் ததற்கோர் தருவழி யாதென
மானினைக் காட்டி மான்பிடிப் பதுபோல்
விசாதி யாமொளி விடுமுருக் கரந்து
சசாதி யாய்தருஞ் சட்டையைப் போர்த்து
மனிதப் பிறனியை மன்னியிம் மண்ணிடை
பினிதுவந் தெவர்க்கு மிதஞ்செய வெண்ணுமத்
தண்ணருட் பிழம்பாற் றருமூர்த் தங்களுள்

வண்ணமால் வடிவமாய் வருமது சூகன
 னுகந்தொரு கிதைபா னுணர்வினை யுதன்பாக்
 “சூகந்தொறு முகித்திங் அலகினைத் திருக்குவ”
 னென்றசொற் படிவரு மிருடியர் பலருளே
 யன்றான் சங்கர வாரிய னுமெய்ஞ்
 ஞானரீர் பொழிந்து நனைத்தநல் லீர
 மூலவன் கவிவெயி னுருப்பினுள் மறண்டநா
 லன்றவன் வளர்த்தநம் மறிவெனும் பைங்கு
 ழின்னுமிக் குலர்ந்திங் கெய்த்ததை யுணர்ந்தே
 முந்தவந் தொளித்தவம் முக்கணற் கொருபொருள்
 தந்தருட் சிவகுரு சன்முக னிங்ஙனம்
 வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்துபு விளங்கும்
 பாண்டிய நாட்டிடைப் பல்வளஞ் செறிந்த
 நெருச்சுழிப் பதியினிற் றெளிந்துபற் பிறனியிற்
 கருச்சுழிக் குட்படாக் கனனோன் புஞ்நிய
 சுந்தரத் தைபருந் துணையழ கம்மையும்
 தந்ததோர் மகவாய்த் தனித்தெரு ளுணங்கினி
 ரமணனுய்ந் தோன்றிய ரமணமா தவர்க்கிறை
 யமணரை யழிக்கமுன் னுளுடைப் பிள்ளையாய்
 வந்தியத் கடைபுபா யத்தினை மறந்தே
 யிந்தநாட் பொறுமைபு மிரக்கமு மேற்று
 குன்றுதோ ராடுநங் குமாநற் பிறப்பிற்
 னுன்றுமுன் ருவநாய்ந் துலங்கியங் ளெற்பலா
 வகவொளி தனின்வினை யாடிடுங் சூரிசி
 லகழொளி வடிவமா மருணையங் கிரியை
 நண்ணிமெய்த் தவமுயர் நாட்டமே பெரிதா
 யுண்ணில சின்றன னுணர்வினா யகவுப்
 “உரனெனுந் தோட்டியா னோரைந் தளிப்பான்
 வரனெனும் வைப்புக் கோர்விதை” பெனும்வன
 மடக்கவென் டுவவெலா மடக்கியு மதன்பின்
 கடைக்கவேண் டுவவெலாம் கிடைக்கப் பெற்றதா
 “லிருமை வகைதேநிர் தீண்டறம் புரிந்தார்
 பேருமை பிறங்கினப் பேருல” கெனத்திகழ்ந்
 தருள்பழுத் துபரு மற்புத்தத் தருவா
 ய்ருள்பகைந் தெழுமோ ரிமையநற் குன்றமாய்
 மறைமுடி விளக்காய் மன்னுயிர்க் குயிராய்
 நறைமுடிந் தவிழு ஞானநன் மலரா
 யாசையற் தவனென வயிர்ந்துமிக் கிளைத்த
 காசினி மேற்கரை கடந்தபே ரன்பாய்

நேன்பொழி வாயினுந் நெருட்பொழிந் தவித்தையாங்
 கூன்பொதி யுலகுபக் குளிப்பொழிக் கொண்டலா
 யடுத்தவர் தம்மை யளிக்குமோர் தாயாய்த்
 தடுத்தறி வாநிதி தருமொரு தந்தையா
 யடர்மிறப் பறுங்கலை யருத்துமெய்க் ஞாவன
 யிடர்கெடுத் திரண்டற வேற்கூந் நெய்வமாய்த்
 தன்னடி தழீஇத் தாக்கிருட் படாஅர்
 நன்னல மருஉம் நாட்டமும் விடாஅம்
 மாசொரு சிறிதுமில் மாதவப் பெரியனை
 யாசகன் தமர்ந்தரு ளறிவினுக் கண்ணலை
 “பாசனோ யகலுந் பதந்தரு வதில்வரைத்
 தேசவிர் தேய்வந் தன்னினுந் தேசிகள்
 மிக்கோ” னெனப்பகர் மேலவர் மொழிவழி
 நக்கோ லிவனெனத் தான்மெரிந் தடைந்து
 பண்ணிய தொழும்பிற் பற்றியப் பயனென
 நண்ணிய விசையில் நாவா னோய்ந்து
 திருப்புகழ் கீர்த்தனந் தெளிந்தனே ரிசையுட
 னொருப்படு மாலை யுமாமமி லின்னணந்
 தருணமா மலர்பல தான்மெடுத் திட்டதோ
 ரருணையி ரமண வாரியன் றேத்திர
 மஞ்சரி யினையம் மாண்புறு நெசிகள்
 நன்சர ணங்களிற் சாத்திமெய்த் தொண்டி
 னுன்னரு முரிமையை யுணர்ந்திமிக் குய்ந்தன
 னன்னவ னியாரெனி லறைகுதுங் கேண்மோ!
 ஐத்தை யுடற்றலை யொட்டப் பாடிய
 கூத்த னுதித்தசெங் குந்தர்தம் மரபிற்
 பாரான் குணரந்தவர் பதிந்துவாழ் வுற்றதோர்
 ஆனங் கூட்வரும் அப்பா சாமியின்
 நற்றவத் தாவிந் நானிலந் தோன்றி
 கற்றவர் விரும்புங் கல்வியு மொழுக்கமுந்
 தூய்மையோ டின்பந் துடர்குரு பத்தியும்
 வாய்மையு மெய்தியிவ் வையகத் துற்ற
 மாந்தர்க ளேவரு மதிக்குந் பண்புஞ்
 சாந்தமும் பெறுநடே சப்புல வோனே

அறுசீர் விருத்தம்.

நீண்டநா டொடங்கியொரு தமிழ்மாலையணிவிருப்ப
நிலைத்து றக்க
முண்டநா பேன்றனைந டேசகவி னுனையேவி
முயன்றன் னேனை
யாண்டநா யகனிம னூந்த வள்ளலரு
ளார்வ மென்னோ!
வேண்டனான் புனைநூற்கென் கிறப்புப்பா யிரம்புகல
விரும்பிற் றன்றே.

சாற்றுக்கவிகள்.

இலக்கண இலக்கிய வேதாந்த தர்க்க போதகாசிரியர்
மஹாவித்வான்
சென்னை ப்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அந்தனருஞ் சான்றோரு மருந்தவத்தைச் செய்வோரு
மன்புட் கொண்டு
பந்தநிலை தொலையும்வணம் வாழருனைக் கிரிமேவி
பக்தர் போற்றச்
செந்தகநிலை நிரியாது திகழாமண முனியீது
தேனா னுகூர்
வந்தநடே சப்புலவன் ரமணதோத் திராமியற்றி
வரம்பெற் றானே.

திருவருணையின்கண் சற்குருமூர்த்தமாப்த் திகழும்
ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியவர்களின் திருவருள் பெற்றருளுவருவருந்

வேதாந்த வித்வ சிரோமணியுமான

சென்னை ஸ்ரீமத் பாரத்வாஜி முகவைக்கண்ண
முருகனவர்கள் இயற்றிய

வேண்பா.

ஆர்வமிகு மண்பா லருணைமணைசன்மன்
சோர்வகலுஞ் சொற்பொருள்சேர் தோத்திரத்தின்—சார்பாகச்
சாற்றுக் கவிகள்சில சாற்றுவே னெல்லோரும்
போற்றுங் குருவருளைப் பூண்டு.

1.

பொன்னு ருவந்துறைதோட் பூமான் சிறந்தனின்
மின்னூர் வழிபடவே விற்றிருந்—தன்னூர்
மனந்தடுமா றுமே மதிமயக்கந் தீர்க்கு
மனந்தபுரத் தாசா னவன்

2.

சித்தரொலா மெச்சுந் திருவேங் கடாமணக்
கத்தனது மேலுள்ள காதலாற்—புத்தமுதாய்
நாத்தொலைவில் லாவந் நடேசவுயர். நாமனிசைக்
தீர்த்தனைகள் செய்தான் சிளந்து

3.

பேசற்கு வராத போன்பாய்த் தற்சேர்ந்த
நேசர்க் கியாவையுமே நேர்ந்தாம—ணைசர்க்குப்
பூமலை வேய்தல் புகழன் றெனக்கருகிப்
பாமலை வேய்தான் பரிந்து

4.

மன்பதைக ளாலே மதித்தற் கரியபே
ரீன்பவடி வானரம ணைசன்மே—லன்பாகிப்
பூவாரம் போலப் புலாது பைந்தமிழாற்
தேவாரம் பாடினான் நேர்ந்து.

5.

பத்திமைபா லுற்றார் பழிபாவந் தீர்த்தருளு
முத்தாம ணைந்த முர்த்தியின்மேல்—மெத்த
விருப்புடனே யோதுவார் வெவ்வினைகள் போக்குந்
திருப்புகழ்தான் சாற்றினான் நேர்ந்து.

6.

தோத்திரங்க விரித்தனாயுந் தூயாம னேசன்மேற்
சாத்திரமே சன்பணிந்த தன்மைபோற்—சோத்திரமாடு
சுந்தித்துப் பாடுவார் சீர்பெறவே மாந்தலொலாம்
வந்திக்க நீடுவாழ் வார்.

7.

திருக்கோவலூர்

பேர்டு ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமத் தி. வடிவேலுமுதலியாரவர்களியற்றிய
எழுதிக்கழி நெடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

இகபர வாழ்விற்கு குறுகுணை யினவென்
றெவர்களுங் கண்டுநாட் டைய
சகசநிட டையினிற் றனித்தினி திருக்குஞ்
சற்குரு ரமணதே சிகர்மே
லகமிக வருகி யன்பர்கள் துதிக்க
வரியதோத் திரமதொன் றமைத்தான்
தகைமைசேர் புனியிற் பக்தியே யருவாய்த்
தழைத்திடு நடேசனா வலனை

இத்தியபிடம்.

ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்த கவாமிகளின் மாணவர்

திருவொற்றியூர்

ஸ்ரீமத். ஆறுமுகமுதலியாரவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழி நெடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

திருவரு னெனியிற் சேர்பவர் தமக்குத்
திருவனு மையென விளங்கு
மொருபெருங் கடவுள் தன்னிடத் திருந்து
வோவருஞ் சகசநிட டயனுய்ப்
பொருவற விளங்கும் ரமணமா முனிமேல்
புகன்றனன் தோத்திர மாலை
கருவிகந் தின்ப கிளைபெற வானுங்
கூரிலவாழ் நடேசனென் கயிருன்.

சென்னை

ஸ்ரீமத் வடிவேலு செட்டியாரவர்களின் மாணவர்

கீழ் நகர்

ஸ்ரீமத் வேணுகோபால தாயகரவர்களியற்றிய

அ.துசீர்க்கழி நெடி.ஷ.யாகிரிய விருந்தம்.

அருமறையு மாகமமு மனு தினம்போற்
தருவாரி யமந்தா னந்த
தருவெனவே தன்னடைந்தார் தமக்கர்வா
நிலையருளுந் தகைமை வாய்த
பெருமண முனிமின பாயலை
கீர்த்தனங்கள் பெட்பா னுங்கர்
வருடிலவ னடேசகனி வளைந்துருத்
குழிதுறைநா வாழ்வுந் றுனை.

சம்பக்கிரி பிரமபீடம்

ஸ்ரீமத் அச்சதாநந்த கவாமிகளின் மாணவர்

வல்லம், தி.குவன்

ஸ்ரீமத் வைத்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எழுதிர்க்கழி நெடி.ஷ. யாகிரிய விருந்தம்.

பாற்றியுள் விருளைத் தன்னிலை விளக்கிப்
பக்குவர் தம்மையாட் கொள்வா
நூற்றமெய்து ஞான பாதுவா டுருளை
யுலாப னாரிபன் றுளிற
ரோற்றிய முறையிற் பாக்களு மிசையிற்
அலங்குந் கீர்த்தனம் பலவு
மாற்றரு மானுங் கூர்வரு டேசன்
வளைந்துவாழ் வெய்தினன் மாதோ.
செய்யாது தானாக பொதியார் பானையம் சமரச சன்மார்க்க

சங்கத்தின் அக்ஷாசனர்,
சென்னை ஸ்ரீமத் ந. சுப்ரமண்ய அய்யாவர்களியற்றிய
கட்டளைக் கவித்துறை.

பண்ணார் மறையின் முடிமே லிலங்கும் பரம்பொருளை
யுண்ணாடு சோண கிரிவாழ் ரமண ரொளிர்பதத்திற்
றண்ணார் கவைபெறு தோத்திரமஞ்சரி தந்துயர்ந்தான்
மண்ணார் திருவானுங் கர்வாந் தடேசனென் மான்கலியே.

சென்னை

ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களின் மாணவர்
ஸ்ரீமத் சுந்தரசாமி முதலியாரவர்களியற்றிய
சேரிசை வெண்பா.

சீரருளை மேவுமருட் சீமான் ரமணமுனி
பேரமரத் தோத்திரங்கள் பெய்துரைத்தான்—நாரணமந்த
அனுகூல் வாழுகின்ற அன்புனடே சப்புலவன்
தேனாகுந் தென்மொழியாற் றேர்ந்தா.

பர்வதி மிடிவைச் சார்ந்த பாஞ்சலா

சதாகிவாடம்

மறையன், ஸ்ரீ நாரமலிங்கராஜமானஸ யோகிஸ்வரர்

மாணவருளொருவர், சங்கீதமங்கலம்.

ஸ்ரீமத், முனிசாமி யோகியவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழி செடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

பிறப்பிறப் பின்ப துன்பலை யறித்தைப்

பெருங்கட லழந்துநா னினைப்பு.

மறப்பக மெனத் தருளைவாழ் ரமண

மாமுனி மலர் திரு வடிக்குச்

சிறப்புறு மின்சொற் பாமணி மானைத்

தெனிலொடு புனைந்தன னமித

புறப்பதி யிலகா னங்கூர் தடேசப்

புகழ்ப்பெயர் புலவர்கோன் மாதோ.

ஞாப்பாக்கம்

கவி. ர. அப்பாசாமி நாயுடு அவர்கள் குமார்
புரீமத். சடகோப நாயுடு அவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

மாதவத்திற் கோருகையாய் மன்னு மருணியினி
லேதமிழ்ஞா னும்புதிபா யின்பமளித்—தேதாணி
மாந்தர்க் கருளுட்டும் வள்ளல் ரமணனெனு
மேந்தறிருத் தானாக் கையந்து.

அறசர் விருத்தம்.

மற்றவ னன்பிழ்ப்புத்த வன்டமிழ் மலரி யைத்து
சொற்றபூ மாலைக் கெல்லாந் தூயதே தென்று ஞன்னி
கற்றவர் வியக்குஞ் சீர்சால் கவிநட ராஜன் நல்ல
குற்றநில் நற்பா மாலை குலவுறப் புனைந்தான் மன்னே.

இந்தநற் றொடையி லாரந்த வெழிலொடு பொருளுந் துன்னு
மந்தமி லன்பு மெல்லா மனப்பதற் காமோ வாழந்த
பந்தமற் றருளா ராசான் பண்பினுக் கையந்தோர்க் கியாதும்
முந்தவர் தொளிநு மென்றே மொழிந்நிடற் கைவசான் றுமே.

ஓம்

சுருவண்ணாமலை

புரீ ரமண மகரிஷியவர்களின் சரித்திரச்சுருக்கம்.

எழுதிக்கழி நெடிடை யாசிரிய விருத்தம்.

பல்வளஞ் செறிந்த பாண்டியந் திடைநற்
பைந்தமிழ் வளர்திருச் சுழியிற்
சொல்லரு மறைபோ னருந்தவ முயன்மேன்
சுந்தர னெனுந்திருப் பெயரோ
னெல்லியிற் றகைசேர் கௌரிநேர் மனையோ
மலையந்தோன் டாவன சிரமத்
தில்வருங் காலோ ரரியசேய் தோன்றத்
திகழ்த்ததக் குலகினக் கௌலே.

அந்தநல் மகவேங் கிடாம ணவென்றோ
 மறுகுநா மக்தொடுங் குலம்ப
 பந்தமா மறிவைத் திட்டிமெந் ஞானம்
 பயக்குரிக் கட்டியின் திடவோ
 சந்தமா ரால வாயவாய் சார்ந்து
 தண்டமி ழாங்கிலங் கற்றுச்
 திந்தையுந் தேர்ந்து வனருநான் வயதுங்
 தீர்த்ததோ ரோழியன் டன்றே.

2

பள்ளியிற் பழகு மிவ்வினம் பருவம்
 பக்குவர்க் கெட்டுமெய்ப் போத
 மொள்ளிய வுயிற் றோப்ப்தொகிரிக் திருமோ
 ரொப்பினப் பேறுமவந் தெய்தத்
 தெள்ளிய விளக்க முடையன புறுநாட்
 டேசகிர் திருவருட் செயலா
 ளுள்ளமுந் தெரிய “வருணையங் கி”யென்
 றோச்சொறு னாயுதித் தனவே.

3

அம்மொழிக் ஞானவுண் மைப்பொருட் தேறி
 யருணையி னீசனே தன்னைத்
 தம்மடி யறுகத் திருவுனங் கொண்டு
 சாற்றினு னிவ்வன மெனவச்
 செம்மலிச் சிவன்ற னினைமலர்த் தாடீச்
 சேர்ந்தகீர் கூவயிற் குற்றே
 ளும்மக வாமைப் கருள்புரி பெந்தாய்
 அம்பக மெனவிரத் தானல்.

4

இன்ன னு மிற்றைக் கோரெழு வன்கான்
 டிற்றமு மெம்பிர னருளாற்
 பொன்ம ி யருவாக் கிரியடைந் துபவப்
 புனாயகற் அறவுபுண் டறிவாய்ப்
 பன்னரும் ஞான பாதுவா யொளிர்வான்
 பழுதுமுற் றந்திரண் டருவாக்
 கன்மனத் தவனேற்குய்வருள் மனைக்
 கத்தனாந் நஞ்சரி தமிழே.

5

ஓம்

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம:.

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி

பாயிரம்.

விராயகர் வணக்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

திருவருணை மாநகரில் நெய்வமாய் வாழும்
பெருமணன் நன்புகழைப் பேசச்—சரவணற்கு
முத்த முதலே முகிரறிலே முர்மலங்க
சுந்தரிதை வேயருள்செய் நீ.

அருணசலேசுவரர் துதி.

நேரிசை வெண்பா.

அருண சலனேரீ யன்றகத்திற் றேன்றி
“யருண சல”மென் றறைந்தவ்—வருணைக்
குருரமண னைத்தொடர்ந்தாட் கொண்டா யதுபோற்
றருணமிதெ னைக்காப்ப தற்கு.

1

பேறும் பெரும்புகழும் பெற்ற ரமணமுனி
கறுமொழி யொன்றற் குறைநீக்க—விறுமிது
மண்ணு மலைக்கவிரை யன்பா யழைத்திரு
வண்ணு மலையாசே யாள்.

2

உண்ணு முலைத்தாபை யோர்பாகங் கொண்டதிரு
வண்ணு மலையோய்கி னன்பின்றேன்—நண்ணுதெற்
கோதுஞ் சிவநந்த அன்மை வடிவான
சாது குருரமணன் றான்.

3

ஞாலம் புகழ்நனை ஞானஞ்ஞ மாசமணன்
 ரீஸங்கு தோத்திரப்பாச் செப்பிடற்கு—ஞாலமிசை
 மாலயன்கா னுமுடியு மாணடியும் பெற்றேனாகிக்
 காலமநி லென்மனநீங் கான்.

4

உண்ணுமுலை யம்மன்துதி.

வெண்பா.

பாசமிலா ளாயினுமுட் பாசமிகு மன்னையென
 நேசமுட னேயிதுவாய் நீகாக்கு—மாசகலு
 மாசமண னைப்பாட மாண்மிசுமு னுமுடையே
 னாமுட னெற்கருள்வா யின்று.

குருவணக்கம்.

எழுதிர்க்கழி நெடிநடி யாசிரிய கிருத்தம்.

ஆதியி னுன்வர்க் குயர்பொருட் காட்டி
 யன்புறு மருணியை சேர்த்த
 கோதுலா ஞானக் குவனே நினது
 குணமிகு மினைமலர் நாளிற்
 றந்திலா தோதுந் தோத்திர மலரைச்
 சேர்த்திட வருளுவா யென்றன்
 முகிரு வுலைய சமணதே கிகளே
 தட்சண முர்த்திசற் குருவே.

பரம்பொருள் வணக்கம்.

எழுதிர்க்கழி நெடிநடி யாசிரிய கிருத்தம்.

ஆதிசுடு வந்தமெனும் வடிவொன் றல்லா
 வகண்டபரி பூரணமா யமைந்த சுத்த
 சொதியதாய்ச் சடரொளிபாய்ச் துரிய வாழ்வாய்
 சொன்முடிவாய் மெஞ்ஞானச் சொருப மாதி
 யாதியை யந்தமுமா யந்வாய்த் தூய
 வாகந்த ககாதி மளிப்ப தாகித்
 தின்பா வெளியதுவாய்த் தெளிந்த மோனத்
 திருவருளா மொருபொருளைச் சிந்தை செய்வாம்.

ஓம் தத் சத்

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம :

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி.

நூல்.

எண்ணிக்கழி நெடிவடிபாசிரிய கிருத்தம்.
கந்தார்வாய் வாழ்த்துதிருச் சுழிவாழ் தூய
கந்தாவே திபர்தமக்கோர் சுதனுப் தோன்றி
சந்தமிரு மருணியினிற் றழைக்கு நீசன்
சுரதநிலை தரச்சோண சைலமேவி
பந்தநிலை திர்த்தடுத்த பத்தர் தம்மைப்
பரிவுடனே யாட்கொள்ளும் பரம னேயிங்
கெந்தையென வடையுமெளி பேனை யாள்வா
யெழிலருணை ரமணனெனும் மினிய வாழ்வே.

1

அய்யனே முனியரசே யமார் கோனே
யகண்டாந் தக்கடலே யறிவே சுத்த
மெய்யனே யருளுருவே மேலா மின்பே
கிருப்புலெறுப் பொன்றுமின விமல வாழ்வே
தூய்யனே சுகநிறைவே துரிய நாடே
தொந்தவினை திர்த்தருளத் துதிக்கு மிந்தப்
பொய்யனே னெனைத்திருத்தி போத நல்காய்
புகழருணை ரமணனெனும் புனித வாழ்வே.

2

எகமாம் வையகத்தோ ரோகம் நீக்கி
யின்புறமா ரோருருவா யிலங்கித் தன்னை
வேகமா யணுகிடும்பக் குவரை யேற்று
வெந்துயரால் வாடுமவர் வினையைப் போக்கி
தேகமுள் ளீசனையே தெரியக் காணுந்
தெருளருளுந் தேவனைந் தெனிரிங் குற்றேன்
சோகமா ரொன்பவமுந் தொகையச் செய்வாய்
தொல்லருணை ரமணனெனும் தூய வாழ்வே.

3

சீத்ரமுதின் மெய்யடியார் நின்றபொற் றுனை
நின்மனமாஞ் சிந்தையதி றிந்க வைத்து
மெத்தவுமன் புறப்பனிகன் மிகப்பு ரிந்து
மெய்யுலகப் பெருவாழ்வை மேலி யுயர்தார்
நத்தின முன்புகழை நவீனின் நேனல்
நானுமவர் போலுயர்ந்த காட்ட மெய்தி
முத்தினை யுறக்காட்டி முன்னிற் பாயே
முதருளை மணனென முதிய வாழ்வே.

4

கண்டேநின் நிருவடிவையக் கடையே லுயர்ப்பக்
கருதிடுமென் பவிகொள்ளக் கருளை கூர்ந்தாட்
கொண்டேற்ற முயமொருசொற் கொடுக்கப் பெற்றேன்
ருந்ததின் தனினின்றுக் குணங்கெ டாது
விண்டேத மறுகினை விரும்பி நிற்கும்
விதமருளி பென்னையுமுன் விமல பாதத்
தொண்டேற்றத் தொழும்பர்கடந் தொகையுட் சேர்ப்பாய்
தொழும்ருளை மணனெனத் தாய வாழ்வே.

5

இருளாவே பொலிதருமென் னிடைய வாழ்வே
யின்னாழித கற்கண்டே யினிய பாதே
தெருளவடி பருண்மாரி தெளிக்கும் வானே
தெய்வமறை யுள்ளறையுத் தேவே பொன்றன்
பருளறுத்த முயர்நான் மலித்தெஞ்ஞ ன்றும்
மறவைய மாகாது வாழ மாறன்
எருளதவி யறித்திவா யடிபோன் றனனை
யணியருளை மணனெனத் தாய வாழ்வே.

6

ஆம்மாநீ பென்னிற் றவனை டோன
மடிபோனின் செய்வையு மன்பு டோன
கம்மாநா னிந்துமொரு குஞ்சி காட்டிசு
ககுமுதச்செய் கின்மான்னைச் சொல்லற் காணா
பெம்மானின் நிருவடித்தி லிரக்க மென்னோ!
யிசைமிடதின் கருணைக்கோ ரெல்லி யுண்டோ
பெம்மானே யறிவின்ன பெற்ற தேவே
பேசருளை மணனெனத் பெரிய வாழ்வே.

7

வேண்டுவன வெல்லுமும் விளக்கிக் காட்டும்

வேதங்க ளுட்பொருளாய் விளங்கு வோபென்
ஞாண்டவனே மெய்யன்ப சகத்து ஹைந்தங்

ககநிலையைப் பெறவருளு மகண்டா நந்தத்
தாண்டவஞ்செய் நினதுமலர் தானைச் சூறு
தமியேனின் சென்னிபிசைந் தாக்கும் வாஞ்சை
பூண்டவனே யருவொளிசேர் பொருப்பின் மிக்கப்
புகழருனை மமண்ணெனும் புனித வாழ்வே

8

மண்ணுலா மாளிகைபல் வகையாய்க் கட்டி

மகிழ்ந்தவற்றில் வகுபாது மாளும் கூறும்
அண்ணாந்து நோக்கிடற்கு மாகா தோங்கு
மத்தகைய மாளிகைக ளுழியும் கூறும்
கண்ணுலே கண்டிருந்துங் கருத்தை விட்டுக்
கலங்குகிறேன் பொய்ப்பற்றிக் கால மெல்லாக்
தண்ணாரு முனதருளைத் தந்தாட் கொள்வாய்
தகையருனை மமண்ணெனும் தவத்தின் வாழ்வே

9

சுகமலியும் மனமறவேவர் சுதியைக் கற்றும்

சொருபநிலை யங்கேயாக் துரிய மங்கா
மிகபாங்க னென்னுமிவை யிரண்டு மற்ற
விந்நிலையே சுந்தநிலை யேக்க மற்று
சுகசமடை வதுமங்காஞ் சஞ்ச லத்தாற்
சலிக்காம லிருந்தபடிச் சார்வா யென்றே
பகருமரு ளாலான படிவ னோளிர்
பயிலருனை மமண்ணெனும் பாம வாழ்வே

10

தாராயோ நின்மார்க்கக் தமிழே னுய்யத்

தந்தபடி யந்நெறியைத் தழுவி நிற்கப்
பாராயோ கடைக்கண்ணாற் பட்சம் வைத்துப்
பவக்கடலி லாழ்ந்தழுமிப் பாவி யென்னைக்
காராயோ காலவிடர் கலைத் தெவர்க்குங்
கதிபருளுங் கருணைநிறை கடலே யென்முன்
வாராயோ வாமருளி மருளைத் தீர்க்க
வளருனை மமண்ணெனும் வசையில் வாழ்வே

11

கரைதிரைகள் பிணிமுப்புச் சாக்கா டென்னும்
 கலியுறும்பல் லுடல்யோனி நான்சி னுடுந்
 திரைகடளி லெழுவனபோற் தினமு மோம்பித்
 திகைப்புறுமென் பவரோகந் திரந்து நாளங்
 கரையிலுன தின்பாசக் கடலின் முழங்கக்
 கதிபெறவே யடியேற்குக் கருணை செய்வாய்
 தரையிலுயர் தவத்தரோவாச் தாழ்பொற் குன்றே
 தகைபருணை மணனென னுத் தவத்தின் வாழ்வே

12

உன்னிலையிற் பிரிபாம லுறுவா யானு
 லுள்ளபடி பாங்கெய்து முன்மைப் போதம்
 உன்னிலையை பகன்றையை வுரைக்கும் பந்த
 முன்னுளம்வந் தனுகடுமிஃ துறுதி பென்ன
 வென்னிலையை யாய்த்தறிய வெளிதாய்ச் சொன்ன
 வேகபா சிவமேபென் னிதய வாழ்வே
 என்னிலையு முன்னிலையு மேகஞ் செய்வா
 பெழிலருணை மணனென னு மிரிய வாழ்வே

13

வாங்கியே வாசியைக்கும் பித்து விட்டு
 வகையுடன்மா யோகஞ்செய் மான்பு னோருந்
 தாங்கியே கலையாயுந் தகையு னோருந்
 தழுவிடுநின் றுட்பரிசுத் தாற் றெனின்து
 தூங்கியே மாற்றமுருந் துலக்க முற்றுத்
 தூங்காபற் றுங்குமொரு துறையிற் சேர்ந்து
 ஒங்கியே வாழ்ந்தாரவ் வுபர்வ ருள்வா
 பொனிரருணை மணனென னு முன்மை வாழ்வே

14

சத்தியமா யோதருநின் தகைமை கேட்டுச்
 சாதனை பெய்திடநின் சாண டைந்தேன்
 நித்தியமாய் நீக்கமுற நிறைவுந் தெங்குந்
 நிலவுபெரு வெளிபாடி நின்ற நின்பால்
 பத்தியிக வுற்றுதினம் பாவு நாயேன்
 பலக்கடலை நீந்தியுயர் பதமென் றோது
 முத்தியெனும் கரையடைய முயன்ற ருள்வாய்
 முதருணை மணனென னு முத்தர் வாழ்வே

15

இவியேனு முன்கருணை பெய்துமோ வென்
 னின்னலெலா மறுமோவென் னிறைவ னேமா
 முனியேபென் னாழ்விரகன் முறியு மோதின்
 முளரியந்தா னென்முடியின் முடிக்கம் காமோ
 கனியேகற் கண்டேதென் கலந்த பாகே
 கருணைநிறை யாதந்தக் கடலே நானுந்
 தனியேநா னின் னுகந் தரிக்கச் செய்வாய்
 தகையருணை ரமணனெனும் தவத்தின் வாழ்வே 16

தாட்பணியு மாசையினும் றூவி வந்துன்
 தஞ்சமென் வடைந்தேனற் றுதை யேநிற்
 காட்படுமென் கைநிலத்தை யடைந்து முடு
 மாணவமும் மலமாதி யழுக்கை பெய்லாந்
 தூட்படச் செய் துறுபகையைத் துடைத்து யோனத்
 னுரியநிலை யடையவருள் னுரித மாந்
 நாட்பலவாய் துன்புழந்து நலிந்தே னையா
 நலிலருணை ரமணனெனும் நவையில் வாழ்வே 17

சஞ்சலத்தா லிலவுறுநான் சளைத்து வந்துன்
 சாணடைந்தச் சஞ்சலஞ்சேர் தகைமை கேட்கத்
 தஞ்சமடைந் தவனென் சங்கைக் கன்று
 “தனைவிட்டுச் சஞ்சலமுற் றவரார் காணும்
 அஞ்சிமிக லிலவுறுநின் னச்சங் கைக்கும்
 அதுவேதான் விடைநீயு மதுவே யாவாய்
 சஞ்சலமற் றிகயமதைச் சாரெ”ன் றோதுஞ்
 சதிரருணை ரமணனெனும் சசன வாழ்வே 18

கோதையர்பா லன்புமிகக் கொண்டு முன்று
 கொல்லிளக்கிற் பூச்சிபெனக் குதித்தோ டோடி
 குதையுண் ராதிழிபொய்ச் சுகத்தை நாடிச்
 சுழன்றுள் வரந்நகையுநற் சேர்வுற் றந்தோ!
 மேகையிழந் தடர்ந்துமின் லெலியு மெற்கோர்
 மெய்ப்பொருள் மனத்தின்ப மெவச் செய்ந
 தாதையென வக்கருணைத் தந்தாட் கொள்வாய்
 தகையருணை ரமணனெனும் தவத்தின் வாழ்வே 19

ஆறுவது சினமென்று மான்னோர் வாக்கை
 யனுவேனும் பற்றாதிங் ககமிக் குந்துஞ்
 செறுமொரு வாவமெனச் சினமேற் கொண்டுஞ்
 சீர்பருக் கிழைத்தேபற் றிவ்வு நாளும்
 ஊறுபடும் பழிக்கஞ்சா அழலா நின்றே
 னுத்தமமா முன்பதக்கை யுன்னி யின்ற
 கூறுதமிழ்க் கொக்கிபென்றன் குறைப கற்றாய்
 குலவருளை மணனெனும் குறையில் வாழ்வே

20

ஏழாக வகுத்தவையி னிறுதி காட்டி
 லேகமென வெள்ளிருளரு ளெய்தப் பெற்றோர்
 குழாது குழந்திடுகின் சுகபோ கத்தாற்
 கத்தாய் மெய்ஞ்ஞானச் சொருப மாஞர்
 வாழாது வாழ்ந்திடுகின் னன்ப ரோடு
 வழியறியே னென்றியும் வாழச் செய்நு
 பிழாசு மகத்திருநீப் பகைத்தொ ழிப்பாய்
 பதியருளை மணனெனும் பாம வாழ்வே

21

தற்பாமே தனையுணர்ந்து தானுப் பிழ்குந்
 தவமுனியே பென்வினையத் தவிர்த்தாய் பின்னுஞ்
 சிற்பாமா மத்துவித சிவபோ கத்தைச்
 சிறப்புநா னெய்துவதுன் செயலா லன்றோ
 நற்பதமா மோனநில நானிங் குற்று
 நலமுயுகின் னடியொடு காளுங்கடிப்
 பற்பலயோ கத்தியானம் பரிலச் செய்வாய்
 பதியருளை மணனெனும் பாம வாழ்வே

22

பண்பித்த மிகையாகிப் பதைப தைத்துப்
 பல்லகையாம் பழிக்கஞ்சாப் பலங்க ளாற்றி
 மாணக்கோலந் தரித்துகந்து மறுக ணத்தில்
 மாணவனை தருதுயர மருவக் கண்டுங்
 உணக்கோன்றி னிலுமடங்காக் கருமஞ்செய்து
 காலவிடர்க் காளானேன் கருவே றில்லை
 பிணக்கோன்று மின்றயருட் பேதை யேற்குப்
 பேசருளை மணனெனும் பெரிய வாழ்வே

23

ஆளு மந்பாய மடிமை வாழ்க்கை
 யவனிதனி லென்போலோ ரசட னுண்டோ
 ஆளு முடலிலுறு முறவைப் போக்கி
 யுபர்சரியை கிரியையுட னியோகஞ் செய்துந்
 தானு நிலையுடைய தனிஞா னத்தைத்
 தரிக்கப்பெற் றின்புற்ற தகையின் மிக்கோர்
 போனானின் புறுதற்கோர் பொருளை நல்காய்ப்
 புகழருளை ரமணனெனும் புனித வாழ்வே

24

சடமாயுஞ் சித்தாயுஞ் சமய மாயுஞ்
 சமயாதி தப்பொருளாஞ் சாயி நின்றனை
 மடமென்னும் பேதமையின் வசத்த னுன
 மாயாவி யின்றளவு மறிந்தே அரில்லை
 திடமுறநா அனியேனும் தெரிந்துன் றானைத்
 தேடியுயு மாறென்றைத் திருத்தி யானுள்
 கடமையுன தெனவுனார்தே கருனை செய்வாய்
 கவினருளை ரமணனெனும் கருனை வாழ்வே

25

பிறந்திறந்து பிறந்திடுமென் சென்ம மெண்ணி
 யித்தனயென் னோர்க்குக்கி லியம்பப் போமோ
 பிறந்துபிறந் திறந்திடுமிப் பேய னின்ற
 பிறப்பற்று நிற்குநிலை பேணி யெங்கும்
 பறந்துபறந் தோடிவரும் பறவை போன்றிப்
 பார்முழுது மலைந்தலுத்துன் பதம டைந்தேன்
 சிறந்தொளிர்மெஞ் ஞானநிழற் றெறிந்த னிப்பாய்
 திருவருளை ரமணனெனும் தெய்வ வாழ்வே

26

நிலைவொன்றுந் தோன்றாநன் லிட்டை கூடி
 நித்தியவாழ் வாஞ்செல்வ நிலையப் பெற்று
 மனைமக்க ளாம்பகைவர் வலிய கற்ற
 மருவிடோ நந்தகக மடுத்திள் பாரு
 முனைநாடி வருமவர்கட் குறுகி யாக
 வுயர்வெதுவு முறுமெனக்கேட் றிற்ற நாயே
 னெனைத்திருந்தி யாட்கொண்டோ ரின்ப நல்கா
 பெயிலருளை ரமணனெனும் மரிய வாழ்வே

27

ஆதிதே வந்தமின வருவ மாகி
 யதிவரிய வகளங்க வகண்ட மான்
 சோதியென கடர்மருஅஞ் சொருப மாகிச்
 சொன்முடிவி நனித்ததொரு துரிய வாழ்வாய்
 நீதிய மாயெங்கு நிறைவு நோக்கும்
 சின்மலமாம் பாம்பொருளை நீடு வாழும்
 கோதிலருட் குருவேயென் குறைய கற்றாய்
 குளிரருளை மூணெனெனும் குறையில் வாழ்வே 28

நீராமம் யிலம்புகவந் நீதியு னோர்க்கு
 நோத துன்பமெலாம் நேரு மென்பார்
 போராமம் பொறுமையது புதுமு ளத்தார்
 போலெவருங் கெட்டழிபப் போகா ரந்தோ!
 தோதா ரெல்லாமோர் தெய்வம் பற்றுச்
 தென்வியர்போ வடித்திற தேவி கழிந்து
 பூராயம் புகன்றழிவார் பொல்லே னைக்கார்
 பொன்னருளை மூணெனெனும் புனித வாழ்வே 29

பண்ணேனா னின்புகைப் பணிந்து நாளும்
 பகர்ந்திலனா னின்னும் பரிந்து சற்றும்
 கண்ணேனா னின்றெண்டர் நற்சங் கத்தை
 கன்மனதோ டொருகலமு காண்செய் தில்லே
 செண்ணேனா னிதுகாறு மிறைவ னேனின்
 விரிபனுடி யென்றனா டிங்கி யாந்நு
 கண்ணே யென் கலாமுழுநங் களைந்த ருள்வாய்
 கவினருளை மூணெனெனும் கருணை வாழ்வே 80

தாயற்ற சேயெனவுந் தளர்ந்த வாடுந்
 தமிழேனெந் தாக்கவருஞ் சனை மென்றும்
 நேயற்ற பெருவாழ்வை கொடியி லெய்தும்
 துள்ளு. . . . . னோக்க மைப்பாய்
 . . . . . நிலையேயிவ்
 . . . . . வேண்டாய்
 வளருளை மூணெனெனும் வகையில் வாழ்வே 81

சுதிஞோ தருஞான ஞேய மாயு
 மொன்றுபடு மவற்றுனொழு முவனாக யாயும்
 பாதிமதி யணியான்மால் பங்க யத்தோன்
 பண்புளபற் தேவாயும் பற்றென் றில்லா
 நீதிமிகுத் தனைத்தினுளு டிறைந்து நின்ற
 நிமலபரம் பொருளாயு நினைந்த டைந்தேன்
 திதிலருட் குருவேமெய்த் தெளிவ ருள்வாய்
 திருவருளை ரமணனெனுந் தெய்வ வாழ்வே

32

ஐவகையா மண்ணாதி புதந் தன்ன
 லாகின்ற வுடலாதி யனைத்து மிங்கு
 மெய்வழிய தெனத்தருக்கி மிக்கி னைத்தோர்
 மேகினியி லெவருமில் மேதி லென்போர்
 பொய்வழியிற் புதுத்துழலும் புன்மை யேற்குப்
 புண்ணியனே யினியுமருட் புரிந்தி டாபே
 லுய்வகைவே றென்றுமிலை புன்மை கண்டா
 பொளிரருளை ரமணனெனு முன்மை வாழ்வே

33

பூர்த்தியுறு மெய்யன்பர் புகழ்ந்து போற்றிப்
 புகனும் ருபங்கள் புனைந்த வர்க்கும்
 பார்த்திடற்கோர் வடிவமுமுட் பாச மிச்சிப்
 பகர்த்திடற்கோர் பெயருநிலாப் பரமாய் சின்ற
 பூர்த்தியுள்ள முடிதறியா முட னென்னை
 முற்றமறிந் னுயர்ந்தபொருள் முடிவைக் காட்டி
 காத்திவாய்க் குறைபனைத்துக் களைந்திடு ஞான்று
 கவினருளை ரமணனெனுந் கருனை வாழ்வே

34

ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்று பொருந னத்தி
 லுதித்திடுபற் கோடினைப் புறவ முக்கிற்
 றென்றுதொட்டே வருமெனது அட்ட தெஞ்சாற்
 றொடர்ந்தென்னைப் பிறவியெறுந் தொடியா ரோகந்
 துன்றுமதன் னுயர்பொறுக்க மாட்டா தின்றுள்
 னுணையடிபைப் பற்றி சின்றேன் னன்ப கற்றி
 மன்றுண்டிக் குத்திருவே வாழ்வ விப்பாய்
 மன்னருளை ரமணனெனு மருகில் வாழ்வே

35

வஞ்சனைகள் பொய்கூறு வானு முக்கும்
வசைகள் பல பெற்றெனது மனதெஞ்ஞான்றுத்
துஞ்சவிலா நல்லந்தன்து சோரு மாயின்
முயற்சியை யுறவென்றே துகள றுத்துப்
பஞ்சனைக்கு முயர்யோகப் பாயின் மீது
படுக்கறறங்கா துறங்கிடுந் பழக்க மேவிக்
கொஞ்சமுடை யாதசகம் கொடுத்த ருள்வாய்
குலவருளை மண்ணெனும் கோதில் வாழ்வே

36

வழுவாது மாமறைசொல் விதியைப் பற்ற
வல்லபெரி யோர்கடக்கும் வசையில் மார்க்கந்
தழுவாத்தன் மனவழியே தகுதி யற்ற
தர்க்கமிகப் பேசுவர்க டமைய கன்று
நழுவாது தீவினைக னானிபு ரிந்து
நானையெலாங் கழித்தேனிக் நாயி னேன்றன்
முழுவாத னையுமகற்றி முத்தி நல்காய்
முதருளை மண்ணெனும் முனிவர் வாழ்வே

37

புண்டரூம் பையினகற் றும் புறத்துஞ் சூழும்
புனிதனைநா டாதிதுவாய்ப் புனியிற் றோன்றி
மாண்டிடுமென் னம்மம்ம! மதியென் னென்றோன்
மாணசன னங்கனையு மாற்றி யேதும்
வேண்டியவா றுகவுகிற மேவு நின்னை
கிரும்பிபணிந் துய்யும்வகை கிட்டே னந்தோ!
பிண்டியவியா றிடுமென்கை கினைந்தாட் கொள்வாய்
மினிசுருளை மண்ணெனும் மிடியில் வாழ்வே

38

கண்ணுன கற்பகமே கயவ குமென்
கருமத்தை யென்புகல்வேன் கதியு றுது
மண்ணாதி யைம்பூத மாயே யாரும்
மண்ணுலகந் தோற்றமநின் மயக்க முற்றேன்
பண்ணார்கள் மறைப் பாருளின் பரிசு முட்டிப்
பண்புடனின் திருந்தானைப் பணியுக் கொள்வாய்
நண்ணுத திணையுரு னுட்டக் கண்டாய்
நிலநுண் மண்ணெனும் நனவயில் வாழ்வே

39

மனமதுவே பெருமையை மனமொழிந்தான்
 மன்னுசிவ மயமாமென் மருமங் கேட்டும்
 மனமகையே நிலையாக மதித்துத் தாழும்
 மாபாவி யேனினுகான் மறந்து நின்னை
 சினமுதல்வி காரங்கள் சேர்ந்து மிக்க
 செருக்குற்றே னந்தோவிச் சிறிய னெண்ணைத்
 தினமறவா தருள்காந்து திருத்தி யான்வாய்
 திருவருளை ரமணனெனும் தெய்வ வாழ்வே. 40

தேக்கற்ற வாலுநகை தீண்டா தற்றுந்
 தேகாதி வாசனையின் சேர்க்கை யற்றும்
 போக்கற்றும் வரவற்றும் புலன்க ளற்றும்
 பொருந்துமிரு மைக்காகும் போக மற்றும்
 வாக்கற்று மனமற்றும் வைப மற்றும்
 வளர்பிறப்பு மிறப்புமினி மருவா தற்றும்
 நீக்கற்று முனைக்கலக்கு நிலைய ருள்வாய்
 நீராருளை ரமணனெனும் நிமல வாழ்வே. 41

பக்தமறத் திகழ்ஞானம் பழுத்தி லங்கும்
 பண்புயரோர் மலையாயுட் பகைய கன்ற
 முந்தைதவப் பயனாக முனைத்தெழுந்து
 முனிவர் துகை முழுதினுக்கு முதல்வ னாக
 மெந்தைநீன தீனையடிபை யேத்தி நிற்கு
 மென்பிழைமுற் றிலும்பொறுத்து மிரக்கமுற்றுஞ்
 சிந்தைதெளி வனித்துனடி சேவை நல்காய்
 சேராருளை ரமணனெனும் செய்ய வாழ்வே. 42

தான்கொண்ட தவமதனும் நன்னைக் காணாத்
 தருமெனவே தங்கனெலாஞ் சாற்றாக் கேட்டும்
 வான்கொண்ட வுடலாதி யுலக மெல்லா
 முள்ளபடி நித்தியமென் றோடி யாடி
 யான்கொண்ட வகன்கார மமகா ரத்தா
 வரியதவ மேதுக்கென் றயர்ந்த வெண்ணை
 வான்கொண்ட மறைபெனநீ வந்த வித்தாய்
 வளராருளை ரமணனெனும் வாசியில் வாழ்வே. 43

இன்பாலே கினைவுள்ளார் நேசம் வேண்டும்
 நீதமிக பவமகன்று நிற்பல் வேண்டும்
 இன்பாலே கின்னதுள மிரங்கல் வேண்டும்
 இரவுபக லுண்பேர நேத்தல் வேண்டும்
 அன்பாலே பணிந்துண்ட யடைதல் வேண்டும்
 அத்தனிதீ வேழிப்பென் றறிதல் வேண்டும்
 இன்பாலே பெணக்குவகை யிணக்க வேண்டும்
 அழிலருணை மணனென மிளிய வாழ்வே.

44

மிகவோ மறுபத்து மூன்று பேர்கள்
 மெய்படைந்த பந்திரி பட்டி வந்தார்
 தக்கவே மன்னந்திரு வாதலூர்
 தவமுயன்ற வருணகிரி தாயுமானார்
 துக்கமுறு முலகினைப்பொய்த் தேற்ற மென்னத்
 துறந்தாக சியமுணர்ந்து துலக்கமுற்று
 முக்கணியை யருள்பெற்ற முனிவர் கோவே
 முதருணை மணனென முனிவர் வாழ்வே.

45

ஆண்டவனே நினது திரு வருளா லென்ற
 னவித்தைனைக் களைந்துவிடக் காளாய் செய்து
 நீண்டவென்றன் பவமதற்கு மூலமாகும்
 நீனைவெலுங்கற் பரிமாமுதும் நீங்கி யென்றுந்
 தான் வஞ்செய் கின்னுருவைத் தமிய னெனுந்
 தமுலியிரன் டறக்கலக்குத் தகைய ருள்வாய்
 நீண்டவங்கன் முழுதொழிந்த தேவ தேவே
 திருவருணை மணனெனும் தெளிந்த வாழ்வே.

46

நித்தனே நின்பாதம் நீனைவிற் கொண்டு
 நிகழ்தொழும்பு நீனத்தொடுமோ நீன வித்தை
 சுத்தனே நின்பாலோர் சொல்லைக் கேட்ட
 தொண்டனெனக் குற்றமோ தொடர்ந்த மாயை
 அத்தனே நின்னும் மன்பா யோதும்
 அடியேனுக் கின்னு முண்டோ வடர் பிறப்பு
 முத்தனே பெரியேற்கு முத்தி நல்காய்
 முதருணை மணனென முதிர்ந்த வாழ்வே.

47

பூமாவை புனைந்துண்ணைப் போற்றி டாது
 புண்ணியனே நின்றொளிற் புகழ்மிக் குற்ற
 பாமாவை சாற்றிடற்குப் பட்ச முற்றேன்
 புண்ணியன்க னறியேனற் படிப்பு மில்லேன்
 தாமாகக் குழவ்சொலு மழைச் சொல்லிற்
 தந்தையகற் தகற்றாது தழுவு தற்போற்
 பூமாவின் சேயனவில் புன்சொ லேற்பாய்
 புகழருளை மமணனெனும் புனித வாழ்வே.

48

பகரருகல் லத்துனிதப் படிப்பை யெங்கும்
 பாவிடச்செய் தருஞ்ஞானப் பதியே போற்றி
 அகநிலையை யறிந்தன்ப என்ன பேர்கட்
 உந்நிலையை புணர்த்திபவ ம.றுப்பாய் போற்றி
 இயம்பையோர் சற்குருவா யிலங்கி நின்றிவ்
 வெளியேனைப் பணிகொண்ட விறையே போற்றி
 செகமநின்மின் றும்பிறவாச் செல்வா போற்றி
 திருவருளை மமணனின் றிருத்தான் போற்றி.

49

ஆராயு மறிவேரீ யாமென் றோது
 மண்ணலே நினதுமல ரடிகள் வாழி
 நேராக நின்றெனது நிலைகாண் பித்த
 நித்தியனே நிற்பாதம் நீடு வாழி
 பூராய மோதியெனைப் புரந்த ருட்செய்
 புண்ணியனே நிற்பதெமெப் போதும் வாழி
 சோராத கருணைமலழ சொரியா நிற்குச்
 தொல்லருளை மமணனின் றணைத்தான் வாழி.

50

ஸ்ரீமமணபகவான் சேவடி வாழ்க.

இசைச் செய்யுள் (தேவாரம்)

முதற் பதிகம்.

அதியாயும் அதியாய்கிற வாகியுற்ற வாகியுள்
சோதியாய்மறை யந்தமாயுமக் துயிதச்சக வத்துவாய்
பாதிபாமிளந் திங்களைச்சூடும் பாமனாகவு நின்றதோ
ராதிசைவர்வா முருணைமேவுமி ரமணாதேசிக முர்த்தமே. 1

உருவமாகிய மருவமாகிய மொப்பிலோங்கார மாகியுள்
கருவுமாகியக் கருவைக்காத்திடுங் கடவுளாகவு முய்வருள்
குருவுமாயவன் சொல்லினுலெய்துங் கோதிலாவிடு மானதோ
ராதினொரிந்திடு மருணைமேவுமி ரமணாதேசிக முர்த்தமே. 2

வேதமொகொரு வடிவமாகியும் வேறுவேறுபல் ரூபமாய்
நாதத்தின் னோதமாயுளை நாடுவோர்க்கெழு மின்பமாய்
போதபூரணச் செல்வமாகியும் பொய்ப்பலாப்பொரு ளாகுமோ
ராதவன்தவ முருணைமேவுமி ரமணாதேசிக முர்த்தமே. 3

எண்ணுமெண்ணமு மெண்ணுவார்கட மிதயமோடிய வாகியுள்
கண்ணுமாகியக் கண்ணிலாரொளி காட்சியாயதி னேதுவாய்
மண்ணுமாகியும் விண்ணுமாகியும் மற்றவற்றள யாவுமா
மண்ணலெய்தி லருணைமேவுமி ரமணாதேசிக முர்த்தமே. 4

வண்ணுமாகியவ் வுண்ணும்பல வுரிர்களாகவு மவைகளாற்
காணுமிவ்வுல காதிக்காட்சியின் கர்த்தனாகுமி லகுதவாய்
வேணுமெண்ணுனை வேண்டினேற்குயர் விண்புகுத்திற மருளுவா
ரானாவன்கெடு மருணைமேவுமி ரமணாதேசிக முர்த்தமே. 5

உருமாவது பேருமாவது வருவமாவது மில்லதாய்
சேருமாருய் ருள்ளமாய்க்கறை தீர்க்குமோர்பெரு மோனமே
தாருமேயரு டியையனெற்கண்ண தந்தையாகிய நானுவே
ஆரியர்க்குய ரருணைமேவுமி ரமணாதேசிக முர்த்தமே. 6

பண்டுசெய்கரு மங்கள் கொஞ்சமும் பற்றிடாதென்னை நீங்கவே
தெரண்டுகள் பல செய்துநா னுனைத்தோத்திரங்கள் செய்தன்பினைக்
கொண்டுநின்றிடுப் பாதமேவிபொய்க் கோலிங்கியின் றுத்தனை
யண்டினேனருளருணமேவுமி ரமண தேசிக மூர்த்தமே. 7

அத்தனையுனை நத்தினேனென்னை யடிமையாகிடக் கொண்டுபிள்
நித்தனேமுன மெத்தனைமுறை நீ நமில்வினை செய்பயிலும்
முத்தனேநின் தருளினுலவை முற்றமாய்க்கெனை யாளுவா
யத்திசந்தவ முருணமேவுமி ரமணதேசிக மூர்த்தமே. 8

கோழைநெஞ்சமும் பேதைந்சொல்லுங் குதியினின்றுப யின்றினே
னுழைவேரற மாய்த்துநின்ற னாய்ப்பதத்திடையாழ்த்தியிள்
வேழையேனின் தன்பரோடினைந் தின்பமேவிடச் செய்குவா
யாமுநல்லரு ளருணமேவுமி ரமணதேசிக மூர்த்தமே. 9

துரியவாழ்விடை யமருமியோகருந் தெரல்லருங்ககிப் புலவரும்
அரியவேதவிற் பன்னருந்தெரிந் தறைவதங்கடங் காததாய்
விரியுமுன்புகழ் விளம்பினேனிகை விரும்பியேற்றுன தாகுநல்
லரணளித்தரு ளருணமேவுமி ரமணதேசிக மூர்த்தமே. 10

இரண்டாம் பதிகம்

வேதமாய் வேதனாய் வெளியதாய் விடுமாய்
போதமாய் பொய்யிலாய் பொருளுமாய் புனிதமாய்
நாதமாய் விந்துமாய் நலமிசுந் னுள்ளீ
யாதரித் தாளுவா யருணமா ரமணனே. 1

ஆதியா யந்தமா யாதியந் தமுமிலாச்
சோதியாய் சுத்தமாய் சுருணவா ரிதியதாய்
நீதியாய் நிமலமாய் நிற்குமோர் மூர்த்தியே
ஆதவன் றவமுமோ ரருணமா ரமணனே. 2

மேருநேர் மாலதாய் வேலன்வாழ் குன்றமாய்
நீருமாய் திபுமாய் நேமிசூழ் வாயுவாய்
பாருமாய் வின்னுமாய் பதியுமாம் பரமனே
யாரும்வந் துணையுந் ளருணமா ரமணனே. 3

இருளதா யொளியதா யிரவியாய்ப் பிறையுமாய்
இருகிலந் தோன்றி மெண்ணிலா வாய்களாய்
ஒருமையாய் பன்மையா யொன்றுமற் றுபந்திடற்
கருமையா யொளிருநல் ளருணைமா ரமணனே.

4

சாத்திரங் கற்றுமென் சாதனை செய்துமென்
சூத்திரம் பார்த்துமென் சூழ்நீனை நீங்குமோ
தோத்திரஞ் செய்துனை தொல்நீனை போக்கவே
யாத்திரத் தெரிந்தனை ளருணைமா ரமணனே.

5

விண்டுவுந் தேவரும் வேதனந் தேடியுங்
கண்டிலை யென்னவிக் கடையறு லாகுமோ
தொண்டுசெய் தாலனோ தோன்றுவா யென்றுனை
யண்டினை னுளுவா யருணைமா ரமணனே.

6

அங்கைமான் மழுவுநீ ளரவமோ டென்புதன்
கங்கையுந் திங்களுங் கரியுரிதானணி
சங்கரற் கன்றருள் தந்தகீர் கந்தவே
ளங்கிச மாய்த்திக முருணைமா ரமணனே.

7

ஆலமன் றுண்டவா அமரரைக் காத்தவா
காலனைக்கண்டதுங் காலினற் சாயத்தவா
ஞாலநன் கேத்துமெஞ் ஞானியாய் வந்தவா
ஆலிநீ றுல்வன ரருணைமா ரமணனே.

8

நமசிவா யவெனும் நாமமாட் சிமைபையும்
நமசிவா யவெனநன் னுகினோர் பெற்றியும்
நமசிவா யன்றைய நாடுநீ யோதியந்
நமசிவன் னட்பரு ளருணைமா ரமணனே.

9

அல்லுமாய்ப் பகலுமா யமைபுமென் னையனே
புல்லனென் பிறைகளைப் போக்கிந் கருணையைத்
தொல்லையுந் வினாயெலாந் தொலையுமா நுதலிபென்
னல்லித் திந்தநு ளருணைமா ரமணனே.

10

தஞ்சமென் நிங்குனைச் சாலைநக் கைவிடே
துஞ்சலைப் போலின் னாழிநு லையகோ
சஞ்சலந் தாழ்கிடே சன்முறைந் செவியிலேந்
தஞ்சலின் நிந்தநு ளருணைமா ரமணனே.

11

திருதேரிசைப் பதிகம்.

திருவரு னெனியில் வாழந் தெய்வமே ஷங்கமுய்ய
வருமொரு கருவிற் றேன்றி வளருமுன் பாதம் நாடி.
மருவரு மன்பி யற்று மாணடி யவரை யானாள்
குருபர வெனையு மிக்காட் கொள்ளுவாய் ரமணதேவே.

1

திருவள ரருணைமேவுந் தீங்கனே பாறு வேயென்
குருபர னேநற் சார்த குணநிறை திருவே போதத்
தருவென ஷங்கிற் றேன்றித் தழைத்திடு மறிவே பற்று
மிருவினை நீக்கி யானென் னேந்தலே ரமண தேவே.

2

பொய்யுயர் பெரிய ருந்தன் பொன்னடி வழுத்தி நாளும்
பிறிவற ின்று தத்தம் பிறவினோ யகல வெண்ணி
நெறிமிகு மரிய நோன்பி னின்றன ரெனிலிவ் வேழை
யறிவினி யென்செய் துய்வே னருணைவாழ் ரமண தேவே.

3

சந்தத முனது தொண்டர் சாமிதின் னடியி னன்பைச்
சிறையி லாழ வைத்துச் சிற்பர வடிவ மாணர்
தொந்தமாம் வினையி லாழந் தொழும்பின யும்பு ரப்பாய்
சந்தமா ரருணைவாழுஞ் சற்குரு ரமணதேவே.

4

பெரய்யிலா மறைகளோதும் பொருளுணர்ந் தனைத்து மாய்ந்து
பெரய்யிது மெய்யிதென்று பொருந்துமென் னறிவாற் றேர்ந்து
பெரய்யுல குறவ கன்றுன் புனிதவாழ் வெய்த லென்றோ
பெரய்யறி யாத ஞானப் பூரண ரமண தேவே.

5

அய்யனே பலங்க ணீங்கி யறிவறிந் தில்லே னின்னும்
மெய்யனே பென்வக்கு மிக்க மெய்ப்பொருட் டருமு தாரக்
கையனே கடையனென்னைக் கைவிடிற் கதிவே நிலை
யுய்யவோர் மார்க்க மெற்கிங் கோதுவாய் ரமணதேவே.

6

தங்கிய வினைகண் மீறித் தனையு யுணர்மிழந்து
பங்கமி லருளி லாது பாதவித் திடுமின் வேழை
பொங்குமுன் கருணை யாழிப் புருந்துநல் லின்பமெவத்
துங்கமார் பதஞ்சி ரத்திற் றூட்டுவாய் ரமண தேவே.

7

வஞ்சமா ருளத்தி னுலே வருந்திவெவ் விரைக வீட்டி
பஞ்சமா பாதகத்தைப் பண்ணுமென் போலார் மண்ணிற்
கொஞ்சமுங் குணமிலாகிக் கொடியவரின் னருளை நாடித்
தஞ்சமென் றேன ருள்வாய் தாதையே ரமணதேவே.

8

அன்பருண் மிக்க கணந்த வருமறை முடிவே போற்றி
துன்பகன் றின்ப மெய்தித் துலங்கிடு மமலா போற்றி
மன்பதை களைத்தி ருத்து மருவிலா ரியனே போற்றி
நின்பதம் வழுத்து மெற்கோர் கிண்பருள் ரமண போற்றி.

9

அந்தற போற்றி போற்றி அருத்தவ முனிபே போற்றி
பந்தமில் பாமே போற்றி பார்புக ஸாசே போற்றி
நந்தையே குருவே போற்றி பெழின்மிகு ரமண போற்றி
சொந்தமா பெரியாட் கொண்ட சொருபமே போற்றி போற்றி.

10

ஸ்ரீரமண வெழுமணித் திருப்புகழ்.

தந்த	அதன்	தானுத	அதன்	
தந்த	அதன்	தானுத	அதன்	
தந்த	அதன்	தானுத	அதன்	தளதான

அந்த அருநு தேவாக மோகம்
நந்தை யோமுனி கோவேக மோகம்
அந்தர் யாபிதி தானேக மோகம்

வெகுவர்க

அந்த மோச நராக மோகம்
கந்த தானு திராக மோகம்
அண்ட தோதுழ நாராக மோகம்

விருளாரும்

பந்த பாசுவி நாகாக மோகம்
கொந்த லுன்னி காகாக மோகம்
பண்ட லாமுரு தேகாக மோகம்

மனநாடு

பஞ்ச கோசவ தீதாந மோநம
செஞ்சொ லாராந னீதாந மோநம
பஞ்ச பூதச மேதாந மோநம

வருண்ட

வந்த தூமலை வாசாந மோநம
அன்பர் மேல்விச வாசாந மோநம
வஞ்ச னூறிய நேசாந மோநம

வடிபாரென்

வண்டு சூழ்கிரு பூவேந மோநம
கண்டு தேனெடு பாகேந மோநம
வம்ப லாதவர் தேவேந மோநம

மிகுநாய

சின்தை வாழருள் தாதாந மோநம
விந்தை மேவுநீ நேதாந மோநம
செம்பொ னேநிகர் பாதாந மோநம

வொளியிச

திங்கள் சூடிய தேவே சனாதன
துங்க சோணையில் வாழோர்த போதனர்
சிம்பு னேரம னாளுன் சில்கன்

பெருமானே.

தனந்த தானந் தனதன தனதன் தனதான.

குருந்த வேரின் றனதடி யிடைகுரு
குளிர்ந்த மோனம் பெறவரு னியடின

வடிவாகி
தருணடி

பார்த வேதந் தமிழினி வருளிய
பணிந்த நாலுன் றிருவடி பெறவருள்

குரவோனே
புரிவாயே

சுரந்த பாலுன் றெழுந் தருமுமை
துவங்கு ஞானங் கெடுமம் னையார்

பெறுபாலா
மடல்வீரா

இரந்த பேர்தங் குறைபக வருணையி
யிணந்த பேரின் புதயா மணமுனி

லுறைவோனே
பெருமானே. 2

* உமாமஹேஸ்வரியின் திருமுலைப்பாலுண்டு அமணனா
வென்ற பூதீசம்பந்த முர்த்திசுவாமியின் அயிச
மெனப் பொருள் கொள்க.

தான தனதன தான தனதன
தான தனதன தனதான.

சாதுவென புகி மீதினாள் பல

சாதிய ருமுனை

சாச வதநில மேவி னர்களுள்
சாமி நினதருள்.

கொழுந்தேன்

பெறுமாறு

நீந் நெறியும் பாத வெளிபன

நீதி வழிமரு

நீசமுறுமன தாச கலவுயர்
நேயமிக வெண்

விடுபேயன்

யருள்வாயே

நாஸ்த தனையரை பாத ரவினெடு

தாவி யுணவருள்

சாடு திருடரை மேவி யருள் கொடு
தானு ரோளியையு

வதுபோலும்

நவிமேலும்

சாத மொடுகுடி நீரு மருளிய

தாச ருளமுறை

சாமி ரமணவு தார வருணனை
சாரு முயர் தெருள்

குருநாதா

பெருமானே. 3

தனன தனத்த தனன தனத்த
தனன தனத்த தனதான.

தருநா யிடந்தொர் மகன யுதித்த

வுலகா சைமந்தி

யுயர்வி டுமிக்க நிலமோ டுமக்க
னொளிவி சருத்த

யல்வோனா

மனைமீதே

பெருமோ கமுற்பு வளர்ஞா னமற்று

பிழையே யியற்றி

பிணிசேர் முயக்கன் மனமே பறிந்து
பிணையா நகற்றி

மடமாதர்

யருள்வாயே

நிரிள பரந்தை விழியா லெரித்த

நிருணா னர்பெற்ற

குமரோசா

சிகழா ரணற்கு மருகா புசிக்கு
தெளிவே யளிக்கு

முருவாரி

அருணா சலத்தொர் குருவா கிபத்த
ரறிவே துலக்கு
அடியே வழுத்து நடரா சனுக்கு
ளகமாய் நிலைத்த

ரமணசின்

பெருமானே. 4

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தானதன

ஆதிருரு வாகிவந்த ஞானாம னாவிரிந்த
வாழியது போலுமுந்தம்
ஆவிருடி யாகிவந்த ஆனுடல்க டோறுமிங்கெ
ஞருயிர்கொ மதொழிந்து

வினியாலே

நிலைகாரண

நீதிபுரு வாயமைந்த நேமமதி லேபிறந்த
நேர்மைமிக வேறிறைந்த
நீடுதெளி வேயடைந்து நேருமுனை பேபணிந்து
நேயமிக நாளியங்க

வழியாலே

வருள்வாயே

வேதிபர்க ளோதுமின்ப வேதமதை பேவீனந்து
வேதமுடி வாயிருந்து
வேதமறி யாதுமந்த வேதமுழு தாயடர்ந்த
வேதபொரு ளாய்விளங்கு

பிரியாத

பொருளாகி

வேதநெறி மேவுசந்த ராரியன லோகைமிஞ்ச
வேதகுல னுபவன்றன்
வேதவித ரோகிறைந்த தோரருனை வாழவந்த
வேலனுரு வாய்பிறந்த

மகனாடு

பெருமானே. 5

தந்த தன தந்த தந்த தனதான,

பந்தமுழு துங்குயிர்க்கொர்
பைம்புகம் னங்கின் சிந்தை

வடிவான

மிகவாடி

யெந்தை தின தன்பிழந்த
வின்பமதி யங்கவென்று

வெளியேனல்
மருள்வாயே

தந்தையும்வ ணங்கவன்றொர்
தந்துபுகர் மிஞ்சுகின்ற

சொலைநாடி
குக்கரூய்

வந்துணர்வை யுங்குந்து
வந்தினமு யன்றிடென்ற

தருதுய்த
மணதேவே. 6

தந்தனந் தனந்ததான தந்தனந் தனந்ததான
தந்தனந் தனந்ததான தனதான.

சந்தைவந் திருந்துந்ரு கும்பலென் றடர்ந்துபிழை
தந்திடும் பந்தையாதி யுறவோரென்
சங்கமும் பரந்தபூமி செம்பொன்வண் டடைந்துபாடு
சஞ்சுமம் பெதும்பை வாழவு நிலையாக

சந்ததம் பரிந்தவாகி யெங்கணந் திரிந்துலாவி
தன்பதம் பரிந்தபேதை மதியேனும்
தந்தமும் தவர்த்துதாது கண்களும் குறைந்துபோமூன்
சஞ்சுலத் தவிர்த்துவாழ வருள்வாயே

அந்தாந் தெரிந்துவாறு இத்தையுந் திருந்திட
வன்புடன் புகன்றவேளி னுருவோனே
அம்பதம் பணித்தநேயர் வெம்பவஞ் சிதைத்துநாளு
மப்பாந் தவிர்த்துமேவ அருள்வோனே

பந்தைந் திலங்குலெர் செஞ்சொல்கொண் டெந்துபாத
பங்கயந் தருத்தயான குணதேவே
பங்கயன் கடம்பன்மாமன் பண்டனம் புரிந்தசோனை
பன்புடன் னுலங்குமார மணதேவே. 7

ஓ
குருவே துணை.

புரமண தசாசகீ கீர்த்தவணகர்.

‘தோலினே சேஸின’ என்ற கீர்த்தனைமெட்டு.

1. இராகம்—சுத்தபங்களா தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

அருணை வாழ்குரு தேவா சரணம்
கருணைசெய் வாயே கடவுளே. (அ)

அநுபல்லவி.

இருண்மன மொழிந்தே எழிலொளி நிறைந்தே
இருவினை யிடைந்துகின் சீர்பெறவே. (அ)

சரணம்.

கடிகே நிலையே கடவுளு ன்னவிட
பதியே தையயுடன் பரிந்தெனை யேற்பாய்
நிதமே நினைதடி நிலைபென நாடி
துகிரட ராஜனை அன்பறக் காத்தருள். (அ)

“சுஜன ஜீவன” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

2. இராகம்—கமாசு தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

அரிய ஞானமே நீயுந் துலங்க மோனமே (சாமி)

அநுபல்லவி.

அரிய வேதமே போற்று மமல போதமே
நெகிரின்புக மலரை நிகந் தெளிந்து போற்றினேன் (சாமி)

சரணம்.

ஆகியேய இசியோ	காணந்த தேனே	
சோதி சொரூப சுகதெய்வ	சபகா வானே	
சோதி யாமலே பெண்ணை	சுத்த னுக்கவே	
திதி லென் குரு ரமணவுளை	த்யான மேபு ரிந்தேவர்.	(ஹரி)

"நகு மோழு" என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

3, இராகம்-ஆபேரி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ரமண நின் னருணமும்	நாயேனை யினிது	
ரட்சிப்பாய் சாதா நின்	ஸ்ரீ பதங் கொடுத்தே	(ரம)

அநுபல்லவி.

சமணனைக் கழுவேற்றும்	சம்பந்த னென்ற	
அமலா அருளா	லருணை நகர் மீதே	
குருவாய் வந்	தொளிர் ஸ்ரீ	(ரம)

சரணம்.

இமை நேர மோயா மலே	வெணியாமனை விருளாய்க்தே	
தமையே நானனாக	அமைவேபெறு மனமாகவும்	
நம தூ தர்க ளனாகாமலும்	நவிலவாய் வழி நலமுடனே	
அமரா தியரேத் தருண சலமீதே	ஆஸ்ரமத்தில் வாழ் ஸ்ரீ	(ரம)

"ஏமனீ போகடுது" என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

4, இராகம்-தேரடி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாதமே கதியென்று	பக்தன் வந் தேனின்னு	
பாமதரு ரமண	பாவிப்பாய் மெய்ப் போதமே	(பா)

அநுபல்லவி.

சாதுக்கள் மனஸ்யம் சாமிநீ ஸ்மீற்றிருப்பாய்
திதுபல செய்யுமென் தீமனம்வந் தான்வ தென்றோ (பா)

சரணம்.

நீனரைக் காப்பாற்றிட திருவருணை மேவிய
ஞானகுருவே யுனை நாளுமே வணங்கினேன்
காலனனு காமலே காத்தூட்சிப்பா யெனை
பாலன் நடராஜனும் பாடியேனின் றாடியே (பா)

“கலிலோ” என்றகீர்த்தனை மெட்டு.

5. இராகம்-காபி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கண்டால் குரு ரமணபொன் னடிகள்
கதிபெற லாந்தினமே மடமனமே (க)

அநுபல்லவி.

பண்டே சன காதுவர் பதமுறப்
பண்புடன் குருவானான் பட்சமுடனே (க)

சரணம்.

விண்டேநா	னெனதெனு	மிரண்டையும்	
கிமலனி	னடிகளையே	கிடாதுபற்றி	
தொண்டேபல	செய்தவன்	றுனைபெற	
தொல்வினை	யகன்றோமே	கூத்தமுடனோ	(க)
தேடியான்	கண்டே	னருணையிற்	
தேயுத	லொன்றடைய	தேசிகனடி	
பாடினேன்	பவமகன்	தேயுப	
பண்புடன்	நடராசன்	பரிவுடனே	(க)

“ தந்தைதாயிருந்தால் ” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு,
6. இராகம்-சஹானு தாளம்-ரூபகம்.
பல்லவி.

எந்தை நின் திருவடி.   யெய்தும்நா நெந்நாளோ
ஏழைநா நென்செய்யே   நெவ்வாறுய் வேன் சாமி (எ)

அநுபல்லவி.

பந்தவ லையிற்பட்டு   பாவத்தொழிலுத்தொட்டு
பதியே நின் னருள்விட்ட   பாவிபா ளீடேற (வெ)

சரணம்.

நீரிற்ரு மிழிபொத்த   நில்லில்லா தசுடத்தை
நித்தியமென வெண்ணி   நின்னை மறந்துமிகப்
பூரித்து ளமகிழ்ந்தேன்   பொய்யே யென்றுணராது
புண்ணியா வுன்பத்தேன்   பொருத்தியென்றும் வாழுவே
(எந்தை)

அந்தக்க ரணங்களால்   அடிமைபான் படும்பாடு
அய்யே யித்தனையென்று   அளவிட முடியாதே
சிந்தை யகிழ வுன்றன்   சேயாம் நடராஜனுன்
சின்முத்தி ரையில் நின்று   சீரெய்திட ரமண (வெ)

“ மருகேலரா ” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.
7. இராகம்-ஜெயத்த ப்ரீ தாளம்-ஆதி
பல்லவி.

குரு நாதனே

ப்ரீ தேவனே

அநுபல்லவி.

குருநாத னே. நின்
இருளிங்க வேநின்

சிறுசேய்ந டேசன்
நருள்வாய் சதா (குரு)

சரணம்.

பசிதிரவுண்டு
பவமே திரண்டு
கசிந்தே வருநின்
கடையேனின்பெய்த

பாவை மோகம் கொண்டு
பரமனுன்னை விண்டேன்
கருணா மிர்த்தாற்
க்ருபைசெய் ரமண (குரு)

“ராமநீ சமான” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

8. இராகம்-கரகரப்ரியா தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சாமி ரமண	னோவு	னடிகள்	
சத மென்றே	நாடி	னேனருள்	(சா)

அனுபல்லவி.

கோமா வினை	நம்பிய வெனை	
கொண்டருளுமென்	ருமைக.டிருந்தி	(சா)

சரணம்.

நினைவந் தடைந்த	வினை யேனும்	
நிதமுன் பாத	நேயந் கொண்டு	
நினைவொழிந்த நன்.	ன்தனாக	
நிகரில் மாதவ	பகரு வாய் வழி	(சா)

9. இராகம்-காம்போசி தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இன்னமுந் க்ருபை	செய்ப்பாதேனோ	
என்ன செய்வே	னேழை சாமி	(இன்)

அனுபல்லவி.

பன்னரும்	மறைகளுன்னை	
பகருதே	தயாபானென	(இன்)

சரணம்.

பொல்லாத வொர்	பாவிபோ நான்	
பொறுப்பாய்	பிறைநக ளெல்லாம்	
நில்லாத யிம்	மாய வாழ்க்கை	
நீங்கியானு	நின்னில் வாழ	(இன்)
பரிவாக வென்	பந்தம் நீங்க	
பாராய் கடைக்	கண்ணால் கொஞ்சம்	
செநியென் நட	ராஜன் முறை	
செந்தனைசெப்	வாபரமண	(இன்)

“மென்றுளாடியவா” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

10. இராகம்—தேசிகதோடி தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

கெஞ்சி னேனருள்வாய் சாமி கெஞ்சி னேனருள்வாய்
தஞ்ச மென்ற டைத்த வென்றன்
சஞ்ச லங்க னைத்த யிர்க்க (கெ)

அனுடல்லவி.

சஞ்சி தாகாம் பங்க ளழியவுஞ்
சாருமீட்டினை மூன்றுங் கழிபவும்
பஞ்சேச் திரியசேட் டைக னொழிபவும்
பத்தையுந் தின்னடி போற்றவும்
முத்தனை தின்புகழ் சாற்றவும் (கெ)

வஞ்சனை பொய் குது பொருமையும்
வந்திடு மிரு மூன்றும தங்களும்
மிஞ்சி யேயெழுந் கொடிய சிற்றமு
டீரிரு காணமு மற்றும்
வேருட னகன்றிட முற்றும் (கெ)

பஞ்ச போலென்பத் தங்கள் பறந்திட
பகரோ னுஞானக் கண்டி றந்திட
நஞ்சுண்ட நாதவு னருள்ச ரந்திட
நயிலரு மணனின் பதமுற
கவையுறு வானமு தம்பெற (கெ)

பஞ்சகோ சக்கு கையுண் மயங்குமென்
பன்று மான்மஸ்வ ரூபமி னங்கவென்
சஞ்ச லாதிப்பி ரயிப்பி னியுமென்
சடபா வங்களு மறுந்திட
சடரு ஜன்மில் பொருந்திட. (கெ)

மங்களம்.

இராகம்—சௌராஷ்டம் தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

வேதாந்த மாய்விளங்கும் விமலனுக்கு மங்களம்.

அனுபல்லவி.

நாதாந்த நால்வரையாட்	நாதனுக்கும் கொண்டவற்கும்	(வே)
போதாந்த புனிதன் சங்க	புண்ணியர்க்கும் ரன்பொ னடிக்கும்	(வே)
அரிய வேதம் அண்ணா மலைவா	அறைப வர்க்கும் முன்னருக்கும்	(வே)
திருவருளை திவ்ய பாதந்	யுறையும் ரமணன் தேடு வேர்க்கும்	(வே)

நூற்பயன்.

வெண்பா

சீரமணன் தன்றோத் திரமஞ் சரியதனை
நாரமுடன் சொல்வோர் நலையற்றம் —மாரமணன்
தண்ணருளால் வாழ்வர் தமக்குவமை யற்றென்று
மெண்ணரிய வீட்டிற் கிணைத்து.

வாழ்த்து.

வெண்பா.

அருமறைகள் வாழ்கவுய ரந்தணர்கள் வாழ்க
மருவொடுநற் சோணைநகர் வாழ்க—வருமடியார்
நீக்கற்றுப் பச்செய் திருமணன் றுள் வாழ்க
நூங்குற்று வாழ்கவிந் நூல்.

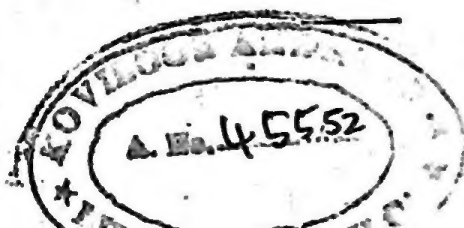
ஸ்ரீரமண தோத்திர மஞ்சரி முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ ரமண பகவான் சேவடி வாழ்க.

பிழை திருத்தம்.

செ.	பக்கத்தின் நம்பர்.	வரியின் நம்பர்.	பிழை.	திருத்தம்.
1	1	6	முடம்பினு	முடம்பினு
2	10	5	வாயவாய்	வாய்ப்பதீச்
3	12	25	சுடரொளியாய்ச்	சுடரொளியாய்த்
4	14	9	கண்டேனின்	கண்டேனின்
5	17	5	பரகே	பரகே
6	18	11	கத்தாற்	கத்தாற்
7	22	3	துஞ்சவிலா	துஞ்சவிலா
8	24	1	நினைவுள்ளார்	நினைவுள்ளார்
9	25	20	நித்தியனே	நித்தியனே
10	29	2	யுலக	யுலக
11	37	12	ரமணபொன்	ரமணன்பொ
12	40	25	சஞ்சலாதிப்பி	சஞ்சலஞ் சேர்பி

விளம்பரம்.

ஸ்ரீரமண தோத்திரமஞ்சரி
இரண்டாம்பதிப்பு. விலை ரூ. 0-5-0
ஸ்ரீரமண ஞன்மஸிமாலை ரூ. 0-2-0

விவரம்:—

ஸ்ரீரமணீயவாணி புத்தகாலயம்,
திருவண்ணாமலை.